

[Søren Olesen.]

af denne inflation, men så må man også forstå, at man ikke stadigvæk kan handle til gunst for dem, der har anbragt deres penge på denne ene måde: i fast ejendom, udfra den betragtning, at de skal være urørlige, medens man gang på gang tapper dem, der har opsparret af deres arbejdsindkomst og anbragt pengene som sparemidler i banker og sparekasser eller har tegnet forsikringer og foretaget alderdomsopsparring.

Iøvrigt var det efter min mening lige så berettiget, om de nuværende selvpensionister blev betænkt, som at man betænker dem, der eventuelt ud i fremtiden vil være selvpensionister, idet man jo ikke kender noget til, hvordan de økonomiske forhold bliver til den tid. Det kan nemlig også gå til den anden side; vi har set eksempler på, at pengeværdierne skrues op — det er ikke en tendens, der er i øjeblikket, men man har som sagt set det før — og så ville der jo slet ingen baggrund være for en sikring, idet de pågældende da fik deres værdier forøget. Derimod kunne der være nogen grund til at tænke på, at de nuværende selvpensionister i høj grad er blevet forfordelt ved den pengepolitik, der er ført.

Jeg skal derfor henstille, at man i stedet for en drøftelse af disse forskellige mere eller mindre fornuftige ideer, hvorved man kun tager et enkelt område frem til behandling, tager hele dette spørgsmål op til alvorlig overvejelse. Gør man det, vil man også nå til et resultat, og så vil den højtærede finansminister, hvis han gør en indsats på dette område, indlægge sig fortjeneste hos og få ros fra hele befolkningen, der med glæde ville se en reform gennemført.

Bertel Dahlgaard: Jeg skal ikke udtale mig om enkeltheder i lovforslaget om pristalsreguleret alderdomsforsikring og alderdomsopsparring. Forhandlingerne om et teknisk set så kompliceret forslag må nødvendigvis først og fremmest foregå i det udvalg, der har med sagen at gøre.

Jeg kunne dog have lyst til som en udenforstående iagttager af de hidtil førte forhandlinger at sige, at jeg synes, at disse forhandlinger bærer umiskendelige spor af, at de

har deres udgangspunkt på et tidspunkt, da der endnu ikke var enighed om folkepensionsforslaget. Tanken om den pristalsregulerede alderdomsforsikring er i virkeligheden, som det også er antydnet her i dag, fremkommet fra konservativ side som en konsekvens af, at de konservative ikke ville lade folkepensionen omfatte alle; det var da tanken, at de, der efter de konservatives anskuelse ikke skulle kunne få folkepension, til gengæld skulle animeres til at sikre sig en værdifast rente. Da billedet så ændredes ved, at de konservative besluttede at tilslutte sig folkepensionen for alle, gik man i udvalget over på den linie, at der skulle gives de pågældende befolkningskredse valget mellem folkepensionens mindstebeløb og retten til en værdifast pensionsforsikring.

Man må nok sige, at en sådan opstilling af valget ville være irrationel, og dette har så under udarbejdelsen af det foreliggende lovforslag tvunget finansministeren og hans rådgivere fra forsikringsselskaber og pengeinstitutter over i, hvad der her foreslås: at de pågældende nok skal have ret til at få folkepension samtidig med sikring af værdifast rente, men til gengæld tvinges man til en vis begrænsning i folkepensionen for ikke at gøre statens risiko ret uoverskuelig. Dermed er man altså havnet i det foreliggende lovforslag, som, såvidt jeg kan se, teknisk set er uangribeligt, hvad forsikringsselskaberne da også erkender i deres erklæring, men alligevel er et forslag, som man ikke er tilfreds med fra nogen side, og som vil medføre ganske overordentlig store administrationsomkostninger.

Det skal nu vise sig, om den videre behandling kan tillempe lovforslaget, så det bliver acceptabelt, hvad jeg dog tvivler om. Jeg har imidlertid gerne villet understrege, at det, der i sin tid var forudsætningen for de konservatives fremførelse af tanken om den værdifaste pensionsforsikring, faktisk bortfaldt den dag, de konservative besluttede sig til at yde folkepension til alle.

Dernæst vil jeg tilføje, at jeg personlig tror, det vil virke nok så fremmende på opsparringen, hvis der gennemføres øget skattelempe for langtidsopsparring, og jeg tror også, at der i befolkningen vil være et stærkere ønske herom. Det betyder ikke, at tanken om værdifast opsparring bør tages